

FIN

FINANSDEPARTEMENTET

Saksnr. 07/1389

05.04.2013

Høringsnotat

**Endring av reglene om begrensning
av gjelds- og gjeldsrentefradrag
mellom Norge og utlandet**

Innhold

1	Innledning	3
2	Bakgrunn.....	3
3	Gjeldende rett	4
3.1	Skattytere med alminnelig skatteplikt til Norge.....	4
3.2	Skattytere med begrenset skatteplikt til Norge	6
4	Departementets vurderinger og forslag.....	6
4.1	Endring av fradragsreglene når eiendommen ligger i EØS-stat der skatteavtalen med Norge bygger på unntaksmetoden	6
4.2	Fradragsreglene når skattyter er skatteavtalerettslig bosatt i utlandet.....	9
5	Administrative og økonomiske konsekvenser	10
5.1	Administrative konsekvenser	10
5.2	Provenyvirkninger av forslagene	10
6	Ikrafttredelse.....	10
7	Lovforslag.....	10

1 Innledning

Finansdepartementet sender med dette på høring forslag om å endre lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) §§ 4-31 og 6-91, om fordeling av gjeld og gjeldsrenter mellom Norge og utlandet.

Departementet foreslår å endre gjeldende bestemmelser om begrensninger i fradrag for gjeld og gjeldsrenter for personer som har alminnelig skatteplikt til Norge som eier bolig eller fritidsbolig i annen EØS-stat, der Norge etter skatteavtalen skal unnta fra norsk beskatning formue i og/eller inntekt fra den faste eiendommen i vedkommende stat (unntaksmetoden). Forslaget vil i praksis kun få anvendelse for skattytere med bolig eller fritidsbolig i de fem EØS-stater der Norge har inngått skatteavtale som benytter unntaksmetoden for unngåelse av dobbeltbeskatning. Etter forslaget vil skattytere som nevnt innrømmes fradrag for gjeld og gjeldsrenter på samme vilkår som om eiendommen hadde ligget i Norge. Som vilkår for full fradragsrett foreslås det at skattyter ikke også får fradrag for den samme gjelden og/eller gjeldsrentene i den stat eiendommen ligger. Det foreslås også plikt for skattyter til å opplyse i selvangivelsen om fradrag for gjelden eller rentene i den annen stat.

2 Bakgrunn

EFTA Surveillance Authority (ESA) har i en grunnlagt uttalelse av 19. september 2012 gitt uttrykk for at de norske reglene som begrenser gjeldsrentefradraget ved investering i bolig eller fritidsbolig i annen EØS-stat, er i strid med EØS-avtalens artikkel 40. Uttalelsen gjelder begrensningene i gjeldsrentefradraget for personer med alminnelig skatteplikt til Norge som har fast eiendom i en annen EØS-stat der skatteavtalen med Norge bygger på unntaksmetoden. I slike tilfeller kan ikke Norge beskatte eiendommen i utlandet. ESA har blant annet pekt på at fradragsrett for gjeldsrenter for personer med alminnelig skatteplikt til Norge ikke er begrenset eller knyttet til tilfeller hvor eier beskattes for inntekt fra eiendommen. Det er vist til at inntekt fra salg av bolig eller fritidsbolig i Norge er unntatt beskatning når kravene til eier- og brukstid er oppfylt. ESA mener derfor at personer som investerer i bolig eller fritidsbolig i henholdsvis Norge og andre EØS-stater befinner seg i objektivt sammenlignbare situasjoner når det gjelder fradragsrett for gjeldsrenter. ESA er av den oppfatning at skattelovens bestemmelse om begrensninger i gjeldsrentefradraget utgjør en restriksjon på den frie kapitalbevegelsen mellom statene. Det eksisterer heller ikke tvingende allmenne hensyn som kan rettferdiggjøre forskjellsbehandlingen.

Departementet har i tidligere brevveksling med ESA gitt uttrykk for at de norske reglene på området ikke er i strid med Norges forpliktelser etter EØS-avtalen. Det er i denne sammenheng vist til at det ikke er sammenlignbare situasjoner når personer investerer i bolig eller fritidsbolig henholdsvis i Norge og i annen EØS-stat der skatteavtalen bygger på unntaksmetoden. Departementet har videre gitt uttrykk for at hensynet til blant annet sammenhengen i skattesystemet og fordeling av skattefundamenter mellom statene innebærer at det foreligger tvingende allmenne hensyn som rettfærdiggjør de påståtte restriksjonene på den frie kapitalbevegelsen.

Den problemstilling som er tatt opp av ESA er aktuell for de 5 EØS-stater hvor skatteavtalen med Norge benytter unntaksmetoden for unngåelse av dobbeltbeskatning. Dette er Belgia, Bulgaria, Italia, Malta og Tyskland. En ny skatteavtale med Malta som vil anvende kreditmetoden for å unngå dobbeltbeskatning har trådt i kraft, og vil få virkning fra 2014. Skatteavtaler med de øvrige landene er dels reforhandlet og dels under reforhandling. De vil tre i kraft tidligst med virkning fra inntektsåret 2014. I tråd med norsk skatteavtalepolitikk vil alle nye avtaler anvende kreditmetoden. Når skatteavtalen benytter kreditmetoden for unngåelse av dobbeltbeskatning, gjelder i utgangspunktet ikke fradragsbegrensning for gjeldsrenter. Fra det tidspunkt de reforhandlede skatteavtalene med nevnte EØS-stater er i kraft, vil grunnlaget for uenigheten med ESA bortfalle. På bakgrunn av dette, og for å fjerne eventuell tvil som kan ha oppstått på bakgrunn av det standpunkt ESA har inntatt, har Regjeringen besluttet å fremme lovforslag om endringer av skatteloven. I brev til ESA av 16. november 2012 har departementet informert om Regjeringens beslutning om å fremme forslag til Stortinget om endringer i skattelovens bestemmelse om begrensninger av gjeldsrentefradraget.

3 Gjeldende rett

3.1 Skattytere med alminnelig skatteplikt til Norge

Personer som er bosatt i Norge har alminnelig skatteplikt til Norge. Det vil si at de i utgangspunktet er skattepliktige til Norge for all sin inntekt, uavhengig av i hvilken stat inntekten er opptjent (globalinntektsprinsippet). Dette følger skatteloven §§ 2-1 første ledd, jf. niende ledd.

Skattytere med alminnelig skatteplikt til Norge har i utgangspunktet full fradragsrett for all gjeld og alle gjeldsrenter ved ligningen, jf. skatteloven §§ 4-1 og 6-40. Det er ikke et vilkår for fradragsrett at gjelden er knyttet til skattepliktig inntekt eller formue. Dermed vil en person, som har stiftet gjeld for å finansiere bolig eller fritidsbolig i Norge, ha full fradragsrett for all gjeld og alle gjeldsrenter. Dette gjelder selv om eier av boligen ikke

fordelsbeskattes og selv om eventuell gevinst ved salg av eiendommen er skattefri, jf. skatteloven § 6-40, jf. § 9-3 annet til fjerde ledd.

Dersom skattyter bosatt i Norge har fast eiendom eller virksomhet i utlandet hvor formue i og/eller inntekt av slik fast eiendom eller virksomhet er unntatt fra beskatning i Norge etter skatteavtale med den aktuelle stat, begrenses gjelds- og gjeldsrentefradraget i Norge. Begrensningen skjer etter en fordelingsnøkkel. Den delen av gjelden og/eller gjeldsrentene som etter denne fordelingsnøkkelen faller på utlandet er ikke fradragsberettiget i Norge. For skattytere som ikke har regnskapsplikt utgjør fordelingsnøkkelen forholdet mellom verdien ved inntektsårets utgang av fast eiendom og eiendeler i virksomhet som er unntatt beskatning i Norge etter skatteavtale, og verdien av skattyters samlede formue. Det er ligningsmessig verdi som skal benyttes. Dette følger av skatteloven § 4-31 første til fjerde ledd (gjeld) og § 6-91 første til tredje ledd (gjeldsrenter). Dette betyr at skattyter nektes fradrag for 1/3 av gjelden og gjeldsrentene dersom verdien av skattyters eiendom i utlandet som er unntatt fra beskatning utgjør 1/3 av skattyters totale formue.

Fradragsretten er dermed begrenset i de tilfeller der en person er skatteavtalerettslig bosatt i Norge og Norge etter skatteavtalen med vedkommende stat skal unnta formue i og/eller inntekt fra fast eiendom i utlandet. Med skatteavtalerettslig bosatt menes den stat skattyter i henhold til skatteavtalen med den aktuelle stat skal anses bosatt i. Dette kan illustreres ved følgende eksempel: Skattyter A er skatteavtalerettslig bosatt i Norge og eier fritidsbolig i Tyskland. Etter skatteavtale med Tyskland skal Norge unnta fra beskatning den formue og inntekt som knytter seg til den faste eiendommen i Tyskland (unntaksmetoden). Det følger av skatteloven §§ 4-31 og 6-91 at A vil få et begrenset fradrag for gjeld og gjeldsrenter i Norge tilsvarende forholdet mellom ligningsmessig verdi av den faste eiendommen i Tyskland og ligningsmessig verdi av skattyters samlede eiendeler. Dersom Norge etter skatteavtalen kan medta eiendommen i utlandet ved formuesligningen men ikke ved inntektsligningen, er det kun fradrag for gjeldsrenter som skal begrenses. Skattyter vil i slike tilfeller ha krav på fullt fradrag for gjelden ved fastsettelse av formuesskattegrunnlaget.

Begrensingsreglene kommer også til anvendelse på skattytere som er bosatt i Norge etter norsk intern rett men som er skatteavtalerettslig bosatt i en annen stat, og denne staten (bostedsstaten) har eksklusiv beskatningsrett til eiendommen i utlandet. Eksempelvis vil en person som har leieinntekter fra en eiendom i Norge og som er bosatt her etter norsk intern rett, men i Portugal i henhold til skatteavtalen, få begrenset rentefradrag i Norge dersom han eier fast eiendom i Portugal. Dette har sammenheng med fordelingsbestemmelsene i skatteavtalen med Portugal, hvor Portugal er gitt eksklusiv beskatningsrett til inntekt som knytter seg til den faste eiendommen der. I slike tilfeller tas det ved fordelingen bare hensyn til formuen som er

skattepliktig i Norge og formue i fast eiendom og virksomhet i utlandet som er unntatt fra beskatning i Norge etter skatteavtale.

Dersom det ikke foreligger skatteavtale, eller skatteavtalen bygger på kreditmetoden og skattyter er bosatt i Norge etter skatteavtalen, er rentene fullt fradragsberettiget i Norge. Dette er begrunnet med at Norge i disse tilfellene ikke har fraskrevet seg beskatningsretten til den faste eiendommen i utlandet. Symmetrihensynet tilsier da full fradragsrett for gjelden og gjeldsrentene.

I de tilfeller der det er inngått skatteavtale som bygger på kreditmetoden for unngåelse av dobbeltbeskatning, skal Norge redusere sin beskatning (gi kreditfradrag) med kildestatens skatt på samme skattegrunnlag, eksempelvis fast eiendom i utlandet. Ved beregning av maksimalt kreditfradrag skal gjeldsrentene i utgangspunktet fordeles forholdsmessig etter nettoinntekten (nettoinntektsprinsippet), jf. skatteloven § 16-21 og forskrift 19. november 1999 nr. 1158 (FSFIN) § 16-29-4.

3.2 Skattytere med begrenset skatteplikt til Norge

Personer som ikke er bosatt i Norge har kun begrenset skatteplikt hit for visse inntekts- og formuestyper. Blant annet er formue i og inntekt av fast eiendom som befinner seg i Norge skattepliktig hit. Det samme gjelder virksomhet som skattyter utøver eller deltar i og som drives i Norge, eller som styres herfra, jf. skatteloven § 2-3.

Skattytere med begrenset skatteplikt til Norge innrømmes som hovedregel bare fradrag for gjeld stiftet til fremme av virksomhet som er skattepliktig hit, jf. skatteloven § 4-31 femte ledd. Retten til å fradragsføre gjeldsrenter er begrenset tilsvarende, jf. skatteloven § 6-40 fjerde ledd. Det samme gjelder når begrenset skattepliktige eier fast eiendom her, men i ligningspraksis godtas normalt fradrag for pantegjeld som er stiftet og tinglyst ved anskaffelse av eiendommen i Norge.

4 Departementets vurderinger og forslag

4.1 Endring av fradragsreglene når eiendommen ligger i EØS-stat der skatteavtalen med Norge bygger på unntaksmetoden

For personer med alminnelig skatteplikt til Norge (bosatte) begrenses fradraget for gjeld og gjeldsrenter dersom skattyter eier fast eiendom i annen stat, og Norge i henhold til skatteavtale med den aktuelle stat er avskåret fra å beskatte eiendommen.

Tradisjonelt har dette vært begrunnet med at Norge ikke har beskatningsrett til eiendommen i utlandet som gjelden kan tenkes å ha finansiert. Både inntekter fra fast eiendom og kostnader som relaterer seg til slik fast eiendom knytter seg til samme

inntektskilde, og bør således beskattes samme sted. Fradragsrett for gjeldsrenter for bosatte med bolig eller fritidsbolig i Norge er imidlertid ikke begrenset eller knyttet til tilfeller hvor eieren oppebærer skattepliktige inntekter fra eiendommen.

Departementet foreslår at begrensningene i skatteloven §§ 4-31 og 6-91 ikke skal komme til anvendelse som følge av at skattyter er en fysisk person som eier bolig eller fritidsbolig i annen EØS-stat der Norge etter skatteavtalen skal unnta fra norsk beskatning formue i og/eller inntekt fra den faste eiendommen. Forslaget er begrenset til de EØS-stater der Norge har inngått skatteavtale som bygger på unntaksmetoden. Departementets forslag innebærer likebehandling av fradrag for gjeld og gjeldsrenter for bosatte som har investert i bolig eller fritidsbolig i henholdsvis Norge og andre EØS-stater som nevnt. En endring som foreslått vil gi en regel som helt klart oppfyller Norges forpliktelser etter EØS-avtalen på dette punkt. Forslaget vil medføre en lettelse i beskatningen for personer som eier fast eiendom i slike stater.

Endringsforslaget omfatter ikke bosatte med investeringer i andre EØS-stater der skatteavtalen benytter kreditmetoden for unngåelse av dobbeltbeskatning. I disse tilfellene foreligger det allerede full fradragsrett for renter. Formue og inntekt i utlandet vil være skattepliktig til Norge når Norge i skatteavtale med vedkommende land anvender kreditmetoden til unngåelse av dobbeltbeskatning, og skattyter er skatteavtalerettslig bosatt i Norge. Det samme gjelder dersom eiendommen ligger i et land Norge ikke har skatteavtale med. Symmetrihensynet tilsier at det ikke bør gjelde begrensninger i fradragsretten for gjeld og gjeldsrenter når skattyter er skatteavtalerettslig bosatt i Norge og har globalinntektsskatteplikt hit.

Som følge av at Norge faser ut skatteavtaler med andre EØS-stater som benytter unntaksmetoden til unngåelse av dobbeltbeskatning, legger departementet til grunn at det bare er et spørsmål om tid før de omtalte begrensningsreglene for personer som er skatteavtalerettslig bosatt i Norge er uaktuelle.

Departementets forslag må sees i sammenheng med at Norge siden 1992 har gått over til å anvende kreditmetoden for unngåelse av dobbeltbeskatning ved reforhandling eller inngåelse av nye skatteavtaler. Det er nå kun 5 stater i EØS-området der skatteavtalen med Norge bygger på unntaksmetoden. Norges skatteavtaler med disse landene er dels reforhandlet og dels under reforhandling. I tråd med norsk skatteavtalepolitikk vil alle disse avtalene, når de trer i kraft, anvende kreditmetoden for unngåelse av dobbeltbeskatning, jf. omtale under punkt 2 ovenfor.

Forslaget retter seg mot den gjeldende begrensning i fradraget for gjeld og gjeldsrenter for investering i bolig eller fritidsbolig i annen EØS-stat. Næringsvirksomhet, næringseiendom og annen fast eiendom, eksempelvis tomt, er ikke omfattet av

departementets forslag. Det innebærer at investering i næringseiendom mv. fortsatt skal føre til reduksjon i gjeld-/gjeldsrentefradraget når investeringen er gjort i en EØS-stat der skatteavtalen bygger på unntaksmetoden.

Hvorvidt skattyters eiendom i utlandet skal anses som hans bolig eller fritidsbolig må avgjøres på bakgrunn av en konkret vurdering. Grensedragningen og vurderingstemaet bør være det samme som etter gjeldende bestemmelser om skattefritak for gevinst ved realisasjon av bolig og fritidsbolig i skatteloven § 9-3 annet til fjerde ledd. Det bør imidlertid ikke være et vilkår for fradrag for gjeld og gjeldsrenter at skattyter oppfyller vilkårene om bruks- og eiertid på fradragstidspunktet.

Departementet foreslår at unntaket fra gjelds-/gjeldsrentebegrensningen i disse tilfellene skal gjennomføres ved at bolig og fritidsbolig i de aktuelle EØS-statene bare tas med i skattyters samlede eiendeler ved fordelingen etter skatteloven § 4-31 annet og tredje ledd, og § 6-91 annet og tredje ledd. Dermed vil grunnlaget for fradrag for gjeld og gjeldsrenter øke like mye som disse eiendommenes andel av totalformuen. Resultatet blir at skattyters fradrag for gjeld/gjeldsrenter ikke begrenses som følge av at skattyter eier bolig eller fritidsbolig i annen EØS-stat, der skatteavtalen bygger på unntaksmetoden.

Forslaget innebærer at de eiendommer som er omfattet av departementets forslag ikke lenger skal inngå i telleren når man beregner den fordelingsnøkkel som gjelds- og gjeldsrentebegrensningen skal skje etter. Eksempel 1: En skattyter som er skatteavtalerettslig bosatt i Norge, eier fritidsbolig i Italia som utgjør 25 pst. av hans samlede verdier. Skattyter driver også virksomhet i Italia, og eiendelene i denne virksomheten utgjør 60 pst. av hans samlede ligningsmessige formue. Øvrige verdier (15 pst.) ligger i Norge. Etter forslaget skal fradraget for gjeldsrenter begrenses med 60 pst. Etter gjeldende rett ville fradraget vært begrenset med 85 pst. Eksempel 2: Skattyter eier fritidsbolig på Malta, som utgjør 40 pst. av hans samlede verdier. De øvrige verdier (60 pst.) er i Norge. Etter forslaget vil det ikke bli noen reduksjon i gjelds- eller gjeldsrentefradrag i dette tilfellet. Eksempel 3: Skattyter har ingen andre eiendeler enn bolig eller fritidsbolig i Bulgaria. Forslaget innebærer at skattyter gis fullt fradrag for gjeldsrentene. Etter gjeldende regler vil skattyter ikke få fradrag for noen del av rentekostnadene ved ligningen i Norge.

Departementet mener det ville være uheldig dersom skattyter kan oppnå fradrag for den samme gjelden og de samme gjeldsrentene både i Norge og i den EØS-stat der eiendommen ligger. Departementet mener det bør være en betingelse for fullt fradrag at den samme gjelden og de samme gjeldsrentene ikke også kommer til fradrag i utlandet. Det er i denne sammenheng uten betydning hvilket tidspunkt rentene eventuelt kommer til fradrag i utlandet. Ved delvis fradrag for gjeld og gjeldsrenter i

den andre EØS-staten bør fradraget ved ligningen avkortes med tilsvarende beløp, uten hensyn til ulikheter i skattesystem, skattesats mv. mellom Norge og den annen stat. Det foreslås at skattyter i selvangivelsen må gi opplysninger om fradrag for gjeld og gjeldsrenter i den annen stat.

Det vises til forslag til endring av skatteloven § 4-31 første ledd, nytt annet, tredje og fjerde punktum og § 6-91 første ledd, nytt annet, tredje og fjerde punktum. Videre vises til forslag til nytt annet punktum i skatteloven § 4-31 annet og tredje ledd og nytt annet punktum i § 6-91 annet og tredje ledd.

4.2 Fradragsreglene når skattyter er skatteavtalerettslig bosatt i utlandet

Forslaget omtalt i punkt 4.1 omfatter tilfeller der personer er bosatt i Norge og bolig/fritidsbolig er unntatt fra norsk beskatning som følge av at Norges skatteavtale med den annen stat benytter unntaksmetoden for unngåelse av dobbeltbeskatning. En annen situasjon er når skattyter er bosatt i Norge etter norsk intern rett men i annen stat etter skatteavtale, og bostedsstaten har eksklusiv beskatningsrett til boligen eller fritidsboligen i utlandet. Etter gjeldende rett begrenses fradraget i disse tilfellene etter en fordelingsnøkkel som beskrevet under punkt 3.1. Det vises også til skatteloven §§ 4-31 og 6-91 samt omtale i Lignings-ABC 2012/2013 under "Utland – bosatt/hjemmehørende i Norge (allment)" punkt 20.1.3.

En person som er bosatt i Norge etter norsk intern rett men i annen stat etter skatteavtale kan ha inntekter som skal komme til beskatning i Norge. Dette vil for eksempel gjelde en person som er bosatt i Norge etter norsk intern rett, men som etter den nordiske skatteavtalen er skatteavtalerettslig bosatt i Sverige. Fordelingen kan i et slikt tilfelle illustreres med følgende eksempel: Den aktuelle skattyteren mottar styrehonorar fra et norsk selskap. Dette er skattepliktig i Norge etter norsk intern rett og skatteavtalen. Det forutsettes at styrehonoraret ikke utgjør hele eller tilnærmet hele inntekten til skattyter. Videre forutsettes det at skattyteren eier bolig i Sverige verdt 2 millioner kroner, og at han har bankinnskudd i Norge på 1 million kroner. Gjeldsrentene utgjør kr 60 000. Etter gjeldende regler vil skattyters rentefradrag i et slikt tilfelle begrenses til kr 20 000.

Departementet mener at disse skattyterne, som etter skatteavtale er bosatt i en annen EØS-stat, ikke er i en sammenlignbar situasjon med personer som er bosatt i Norge *både* etter intern rett og etter skatteavtale.

Departementet viser til at skatteavtalene er bygget opp etter et prinsipp om at det er den stat der skattyter er skatteavtalerettslig bosatt som skal sørge for at dobbeltbeskatning unngås. Som den overveiende hovedregel er det bare bostedsstaten som kan beskatte formue og inntekt med kilde i bostedsstaten. Hensynet til fordeling

av skattefundamentene mellom statene tilsier at de kostnader som er pådratt i tilknytning til formue og/eller inntekt med kilde i den stat skattyter er bosatt, skal tilordnes bostedsstaten. Det samme gjør hensynet til symmetri mellom inntekter og kostnader, som bl.a. kommer til uttrykk i skatteloven §§ 4-31 og 6-40.

5 Administrative og økonomiske konsekvenser

5.1 Administrative konsekvenser

Forslaget antas å medføre noe merarbeid knyttet til denne gruppen skattytere ved at skattekontorets må vurdere om vilkårene for fullt fradrag er oppfylt.

5.2 Provenyvirkninger av forslagene

Departementet legger til grunn at forslaget vil ha en begrenset provenymessig effekt som følge at det gjelder et fåtall land, og skattyter ikke vil få fradrag i Norge dersom han har krav på fradrag for gjeldsrenter i den annen EØS-stat.

6 Ikrafttredelse

Det foreslås at endringene i skatteloven §§ 4-31 og 6-91 gis virkning fra og med inntektsåret 2013.

7 Lovforslag

Forslag til lov om endring i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven)

I

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) gjøres følgende endringer:

§ 4-31 (1) nytt annet, tredje og fjerde punktum skal lyde:

For personlig skattyter med alminnelig skatteplikt etter § 2-1, skal fradrag for gjeld ikke reduseres som følge av at skattyter eier bolig eller fritidsbolig i annen EØS-stat der skatteavtalen mellom Norge og den annen stat bygger på unntaksmetoden for unngåelse av dobbeltbeskatning. Når skattyter har krav på helt eller delvis fradrag for gjelden i den annen EØS-stat, avkortes fradraget i Norge tilsvarende. Skattyter må i selvangivelsen gi opplysninger om fradrag for gjeld i den annen stat.

§ 4-31 (2) nytt annet punktum skal lyde:

Ved fordeling av gjeld etter forrige punktum skal eiendom som nevnt i første ledd annet punktum bare tas med i verdien av skattyters samlede eiendeler.

4-31 (3) nytt annet punktum skal lyde:

Ved fordeling av gjeld etter forrige punktum skal eiendom som nevnt i første ledd annet punktum bare tas med i verdien av skattyters samlede eiendeler.

§ 6-91 (1) nytt annet, tredje og fjerde punktum skal lyde:

For personlig skattyter med alminnelig skatteplikt etter § 2-1, skal fradrag for gjeldsrenter ikke reduseres som følge av at skattyter eier bolig eller fritidsbolig i annen EØS-stat der skatteavtalen mellom Norge og den annen stat bygger på unntaksmetoden for unngåelse av dobbeltbeskatning. Når skattyter har krav på helt eller delvis fradrag for gjeldsrentene i den annen EØS-stat, avkortes fradraget i Norge tilsvarende. Skattyter må i selvangivelsen gi opplysninger om fradrag for gjeld i den annen stat.

§ 6-91 (2) nytt annet punktum skal lyde:

Ved fordeling av gjeldsrenter etter forrige punktum skal eiendom som nevnt i første ledd annet punktum bare tas med i verdien av skattyters samlede eiendeler.

§ 6-91 (3) nytt annet punktum skal lyde:

Ved fordeling av gjeldsrenter etter forrige punktum skal eiendom som nevnt i første ledd annet punktum bare inngå i verdien av skattyters samlede eiendeler.

II

Endringsloven trer i kraft straks, med virkning fra og med inntektsåret 2013.